

M'n eerste jaar imkeren

15 september 2019. "De bijen zijn thuis!" schrijf ik op de kastkaart, dat inmiddels steeds meer op een dagboek begint te lijken. De dames in hun Spaarkast hebben een mooie plek onder een eikenboom gekregen met vol zicht op een boomgaard en een lindeboom, tamme kastanje en acacia in de buurt. Onze tuin is voor het grootste deel met wildmengsel ingezaaid, we hebben ons voorbereid. Drachtplanten zijn van het groot belang leerde ik van Ben (Som de Cerff) tijdens de cursus. En dát leerde ik niet alleen, sjonge zoveel theorie, informatie en weetjes over bijen, zou ik dat allemaal wel in de praktijk kunnen vertalen?

Het wordt een jaar met hoogte- en dieptepunten.

Om te beginnen met de feestelijke avond waarop alle cursisten hun diploma krijgen, blije cursisten, trotse cursusleider en de mogelijkheid om met de leden van de vereniging kennis te maken.

Mijn bijen gaan met voldoende voer de winter in. In oktober wel dode mijten, goed te zien op de schuifplank, dus aandacht voor het nagerecht! Eddy Geurtsen van de vereniging komt half november al om te oxalen, hij doet dat heel handig met 'n verdamper. Daarna heel veel mijtenval, ik telde er wel 1000 in ruim een week! Ik dacht dat dit het vroege einde van mijn volkje zou worden, maar ik word gerustgesteld.

Het is een flut winter, er is nauwelijks vorst en het voorjaar komt al vroeg op gang. In februari blijkt er nog voldoende voer te zijn, ik zie geen schimmel en geen zwart raat.

Dan raken mijn vriend en ik besmet met het covid virus, behoorlijk ernstig, maar vanaf eind maart zijn wij weer aan beterende hand. De bijen hebben het alleen prima gered!

April is een prachtige voorjaarsmaand. De bijen krijgen een nieuw onderkomen, een Topkast. Ik ben geïnteresseerd geraakt door Ben en het idee om niet met extra honing kamers te hoeven tillen trok me wel aan. Ze gaan van koudbouw naar warmbouw. "Gaat dat wel goed?" vraag ik aan Eddy. Hij stelt me gerust met de zeer wijze woorden "ik heb nog nooit klachten gehad van de bijen". Ik moet daar vaak aan denken als ik me weer eens onzeker voel over een handeling of gedachte. Het lukt me om de koningin te merken! Met in de ene hand het raam en in de andere de stift, m'n ogen strak op de moer gericht en raak! Maar onzekerheid troef over speeldopjes, zwermcellen. Eigenlijk weet ik niet goed wat

ik nou wel of niet zie. Lastig! Wel zie ik gesloten broed en larven, maar geen eitjes.

Ik prepareer me op een broedaflegger (ik leerde dat een vlieger makkelijker is, maar vond dat zo rigoureuus), heb alles klaar en schoon. Volgens de boekjes zo meteen in mei ... Dan wordt het Koningsdag 27 april. Heerlijk weer, ik ga met koffie en krant lekker in de tuin zitten. Van het ene op het andere moment zoemt de lucht ... mozesgriemel een zwerm! Het lukt me om toch ook even te genieten van dit fenomeen en de moer blijkt me goed gezind. Want zo'n 15 meter verderop strijkt ze met haar gevolg neer op een paaltje, wonderlijk gezicht, binnen handbereik. Eddy komt, geweldig toch die begeleiding! Hij helpt me met de korf boven het paaltje te zetten met een paar stokken als stut. Ik krijg instructies, de korf moet nat gehouden worden en een doek erover, want alles staat in de volle zon. En als de bijen in de korf zijn gekropen, dan alles op een laken zetten en boven de schone nieuwe raten van de (Spaar)kast uitschudden. En zo gebeurt het en heb ik aan het einde van de dag 2 kasten met bijen.

Controle van de inmiddels half lege Topkast wordt meteen gedaan: inderdaad geen eitjes. Want de raten zitten vol met nectar en stuifmeel, het volk is verzopen zegt Eddy! Jeminee, ik wist niet dat dat kon. Toch ook 2 mooie dichte doppen. En ja, na 5 dagen een tuter! En kwakers. Ik heb wel een uur met m'n oor bij de kast gezeten, zo leuk.

Na een maand blijkt dat de nieuwe moer het goed doet, vanaf het 7e raam broed, de achterste ramen worden bebouwd, kransen van honing en stuifmeel. Het volk krijgt ruimte met nieuwe ramen.

Ook de zwerm die nu in de Spaarkast zit doet het goed. Het is een mooi rustig volkje dat suikerwater 1:1 krijgt, en na 4 weken mooi gesloten broed heeft. Omdat het broednest aan de zijkant zit verplaats ik elke week het laatste lege raam naar de volle kant, zodat het broednest opschuift naar het midden. Het lukt me weer om ook deze koningin te merken!

Hoor van links en rechts dat men aan het honing oogsten is, maar ik laat de honing voor de bijen. Ik krijg wel een jaloersig gevoel bij alle juich berichten erover...

Een collega is aangestoken door mijn verhalen en bij gebrek aan een cursus gaat zij met een gekregen volkje en een begeleider meteen aan de slag. Ze is enthousiast en we delen onze bijen avonturen in de pauzes.

In de Topkast intussen blijkt de nieuwe koningin een boze te zijn, er is veel onrust in de kast en erin werken is niet fijn. Ik word door de handschoenen heen geprikt, dus ga met twee broeken en twee paar handschoenen aan het werk. Geen pretje in die bloedwarme augustus maand.

En dan word ik in het achterhoofd door m'n hoed heen gestoken, handen en hoofd voelen raar en ik krijg een prop in de keel. Vliegensvlug naar de SEH in Zutphen. Verdikkie, ben ik nu allergisch? We zullen zien, binnenkort staat het eerste consult bij de allergoloog op het programma. En ik heb nu steeds een epi-pen bij de hand.

Eddy is een soort reddende engel, want hij heeft een fijne Buckfast moer voor me! Ze heeft zelfs een rugnummer! Nummer 31 vervangt de boze koningin en gaat aan de leg en vanaf half september worden de nieuwe Buckfast werksters geboren.

Door alle 'gedoe' ben ik laat met inwinteren, ik hoop maar dat ik de nieuwe bijtjes niet al te hard heb laten werken, want ze moeten nog lang mee. En ik ga me beraden over de Topkast, want als beginneling mis ik de schuifla nogal, die het het maakt het controleren veel makkelijker.

Gelukkig was daar Eddy en was er de site van de NBV met de blogs van Ben. Dat heeft me beslist door dit eerste jaar heen geholpen.

Heleen Hennink

"De Pen" wordt doorgegeven aan Han Wassink.